

EUNetHorse

projekt europejskiej sieci wymiany wiedzy i uczenia się dla sektora końskiego

■ tekst: dr inż. Ewa Metera-Zarzycka

1 marca rusza projekt EUNetHorse – europejska sieć uczenia się i wymiany wiedzy, typu każdy z każdym, między podmiotami i zainteresowanymi stronami sektora końskiego, w którym Polski Związek Hodowców Koni jest partnerem i koordynatorem krajowym.

Pozostali partnerzy projektu to 15 instytucji z 8 krajów Unii Europejskiej i Szwajcarii: IFCE (L'Institut Français du Cheval et de l'Equitation – instytut zajmujący się szeroko pojętymi badaniami nad hodowlą koni i jeździectwem), ACTA (L'Association de Coordination Technique Agricole – instytucja zajmująca się wsparciem technicznym dla rolnictwa) i CRAGE (Chambre Régionale d'Agriculture Grand Est – regionalna Izba Rolnicza) – z Francji; LUKE (Luonnonvarakeskus – Instytut Zasobów Naturalnych Ministerstwa Rolnictwa i Leśnictwa) i Helsingin Yliopisto (Uniwersytet Helsiński) – z Finlandii; MLS (Centre Europeen du Cheval de Mont-Le-Soie – centrum wsparcia dla hodowców koni) – z Belgii; Justus-Liebig-Universitaet Giessen (Uniwersytet Justusa Liebiga w Giessen) i Landwirtschaftskammer Nordrhein-Westfalen (Izba Rolnicza Północnej Nadrenii-Westfalii) – z Niemiec; CTC (Fundacion Centro Tecnoloxico da Carne – Centrum Technologii Produkcji Mięsa) i Universidad del Pais Vasco/Euskal Herriko Unibertsitatea (Uniwersytet Kraju Basków) – z Hiszpanii; Instytut Genetyki i Biotechnologii Zwierząt PAN w Jastrzębcu – z Polski; FeedInov (Associação para a Investigação e Inovação em Nutrição e Alimentação Animal – firma zajmująca się innowacyjnymi badaniami nad żywieniem zwierząt) – z Portugalii; ADEPT (Fundatia Adept Transilvania – fundacja zajmująca się zachowaniem bioróżnorodności) – z Rumuni oraz, jako partner wspierający, Agroscope ze Szwajcarii – federalne centrum badań w rolnictwie.

Cele projektu to:

1. Poprawa rentowności, warunków pracy i rozwoju branży zgodnie z oczekiwaniami konsumentów;
2. Poprawa dobrostanu i zdrowia koni, aby sprostać oczekiwaniom społecznym;
3. Poprawa zrównoważenia produkcji w gospodarstwach zajmujących się hodowlą koni, w celu zachowania zasobów naturalnych i ograniczenia nakładów.

Cele te mają być osiągnięte poprzez rozpowszechnianie wiedzy i dobrych praktyk wśród hodowców koni. Potrzeby podmiotów za-

interesowanych będą badane i oceniane, następnie dopasowywane będą do nich rozwiązania i najlepsze praktyki.

Projekt został podzielony na **trzy obszary tematyczne**:

1. Wyniki społeczno-gospodarcze;
2. Dobrostan i zdrowie koni;
3. Zrównoważenie środowiskowe oraz korzyści dla i z innych sektorów rolnictwa.

Projekt ma również na celu stworzenie struktury wspomagającej hodowców i osoby utrzymujące konie, poprzez lepsze przygotowanie do pracy ekspertów – profesjonalnych doradców, a także nauczycieli zawodów związanych z końmi.

Struktura czasowa projektu (lata 2023-2026):

- Identyfikacja potrzeb i propozycja rozwiązań oddolnych na poziomie krajów oraz identyfikacja priorytetów i dopasowanie rozwiązań na poziomie UE (pierwszy rok);
- Sprawdzenie, czy rozwiązania i dobre praktyki działają w danych krajach, ocena rozwiązań, a następnie sprawdzenie akceptacji rozwiązań przez użytkowników. Dopasowanie do warunków lokalnych, szkolenia, popularyzacja, ocena działania (kilkakrotnie, w ciągu roku drugiego i trzeciego);
- Dalsze rozpowszechnianie wyników oraz stwierdzenie ewentualnych braków (czwarty rok).

Polski Związek Hodowców Koni będzie odpowiadał za:

- stworzenie i prowadzenie sieci krajowej AKIS (systemu rozpowszechniania wiedzy i innowacji rolniczych) w części dotyczącej koni, aby ułatwić wymianę danych (przez cały okres trwania projektu);
- zmapowanie sytuacji w kraju na podstawie ankiet i wywiadów;
- udział w stworzeniu europejskiej sieci, wizyty wzajemne w innych krajach;
- stworzenie sieci doradców i trenerów (nauczycieli) zawodu;
- identyfikację potrzeb i braków oraz dopasowanie i przetestowanie najlepszych rozwiązań;
- rekomendacje dla hodowców oraz ustawodawców;
- udział w tworzeniu bazy rozwiązań, przetestowanie ich w praktyce i ocenę dopasowania;
- udział w tworzeniu instrukcji technicznych;
- przegląd i adaptację istniejących rozwiązań cyfrowych;
- szkolenia i warsztaty krajowe i międzynarodowe, wizyty studyjne oraz szkolenia online – dla hodowców i doradców oraz nauczycieli zawodu;
- rozpowszechnianie wiedzy przez stronę internetową, social media, newsletter, kongresy, bazę (bibliotekę) wiedzy.

Więcej informacji o projekcie można znaleźć na stronie internetowej Komisji Europejskiej: www.cordis.europa.eu/project/id/101086551. ■